

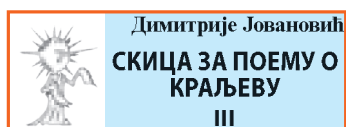

ЧИЧЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЦБИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Миланко Каличанин

Димитрије Јовановић
**СКИЦА ЗА ПОЕМУ О
КРАЉЕВУ
III**

вољени граде
свраде
ти си град
гад
пијаца си робе
и злобе
у двориштима школским
више шприцева
него у амбулантама

у болницама
више здравих
него
на улици
више паметних
у лудници
него у скуптибини

без путника
железничка станица
блуди

у шимширу
на клупама
црне сенке
два евра
зарађују
по шеви

пред зору
пијани соколови
кликћу
на тргу
крчмећи дрогу
у бесцење
кучићи оргијају
док им се
удварамо
да нас
невладиним
не туже
џукелами

вољени граде
свраде
ти си град
гад
пијаца си робе
и злобе

ко иза врзине
пишају
клинци и маторци
по пролазима
и тротоарима

у спомен парку
краве
коњи

козе
роми и
цигани
у магнохрому трт
у фабрици вагона трт
у кисекани трт
у пољопромету трт
у тргопромету трт
у скуптибини трт
иза нас трт
лево од нас трт
десно од нас трт
испред нас трт

вољени граде
свраде
смрди из општине
смрди из предузећа
из станова и кућа
смрди
иза нас смрди
лево од нас смрди
десно од нас смрди
испред нас смрди
сврада до сврада
смрт до смрти

са Милутина
нови говорници
старе лажу
приче
преклани во
риче
док килави лажови
злато будућности
серу

у теби су
граде свраде
ћирилицу
заменили латиницом
муда муданцима
мудијализацију
мондијализацијом

испод липа
где смо
у предвечерја давна
по уздах
отимали
клинци се
пред камерама
телефона умоболних
крешу

деле се функције
падају функционери
ко курац у хладној
води
јебу нас
деца комунизма

Мујо Омеровић

ЧИЧКАРАЊЕ

Одем у СНС кад оно тамо:
међутим! Нема везе, кажем, пођем
у ДСС, па у НС, кад оно и тамо
исто такође. У СРС - у немају ме-
ста ни за старе а камоли за нове
чланове. Нисам ваљда пожуто
па да идем у ГЕЈ 17 + (Чанак +
Пепић – Кораћ - Батић + ЕЛ ДУ
ПЕ), помислим. И куд ћу шта ћу,
оснујем нову странку. Још увек
тражим име, било какво, само да
нема у имену оно српска! Више
због Кандићке, мање због Вучо!
А треба ми и радно место, па ето,
свако се сналази како зна и уме!

Председник Општинског од-
бора Демократске странке Милан
Вуковић ономад запрети како ће
се у случају прекрајања његове из-
борне воље одселити из Краљева.

Да ли ће први краљевачки
демократор коначно испунити
једно своје изборно обећање, или
ће се опет све завршити по оној
народној „не лишњи магарче до
зелене траве“ – остаје да се види.

Само што сам прилегао, кад
бану комшија. Мртав пијан. Пра-
во у кревет. Захрка да се прозори
затресоше. Рипим из кревета па у
двориште. Шетам ко голуб мира
тргом слободе, кад комшиница
добаци преко плота:

- Шта је то са тобом комшија,
к'о онакав голуб шетапш?

- Како пита је, комшинице,
онај твој пијан к'о мајка, право у
мој кревет! Побегло сам да неко
не налети, помислиће свашта! –
викнем из свег гласа.

Комшиница се слатко насмеја,
па ће рећи:

- Ајде, богати комшија, од
његма немам вајде ни ја а камоли
неш ти! Него ајде да пијемо кафу,

неће се тај брзо пробудити.

Прерипим преко плота па за-
седнем код комшинице. Она скува
кафу па поче да се царка.

- Немој, комшинице, да заде-
ваш ђавола, свашта ће да буде. –
измичем се!

- Море, комшија, ја те и царкам
не би ли нешто било. – смешка се
она!

И, богами, би!

Комшија све чешће пијан, ком-
пиница и ја се све чешће царкамо.
Кад почеше компије да задиркују,
она поче да пева: Ја и Мујо једне
вере нисмо/ ми градимо братство
и јединство.

Кад, једног лепог дана, што
би рекли песници, уместо брат-
ства и јединства на свет искочи
мушкарчић са небо плавим очи-
ма. Пљунути ја!

Спакујем се да се селим, пита
ћу друго. Кад компиница моли:

- Немој, Мујо, вере ти, да
идеш никуда, сви ће да кажу да
је на националној основи. А овај
бленташ се не трезни, неће дете

ни да види. И куд ћу ја сама?

Нема друге. Остадох. Сваки
дан купујем по флапу ракије. Да
долијем компији, да мирно спа-
ва. А компиница и ја, шта ћемо,
царкамо се!

Тек сад разумем Европу што
се царка са нама Србима!

Свратим до Музеја. Како
којег? Као да их имамо више, а
не један. Па, наравно! Јесте! То
сам, мислио. Кад тамо умрли-
це. Излепљене по зиду. На њима
млад човек. Штета! Помислим.
Умиру млади људи. Све је то од
оног осиромашеног уранијума,
оног што смо ономад добили као
донацију!

Причам после, како нам мла-
ди многу умиру. Друштво ми се
смеје, нису, кажу, то умрлице, то
је део сталне поставке Музеја! А
ја сам или глуп, или се правим да
сам глуп!

Ту се ја зачудим, и не кажем
ништа више! Мало се само као
насмешим. И тако...

АФОРИЗАМ БРОЈА

Почео сам дијету. За две недеље изгубио
сам 14 дана!
Небојиша Ђејо Вујовић

БАРУТАНА

Спомен подиже и камен изреза Драган Бунарџић

ИЗЈАВА БОЛИ ГЛАВА

«Не желите радикале
у Београду? Све ћете
урадити да то избегне-
те? Онда скуpite петљу
и на улазним вратима
своје институције, као
сваки добри политички
расиста, лепо напиши-
те: **Забрањен улаз за
псе, Јевреје и радика-
ле.»**

Слободан Антонић,
(с)аветник